

ข้อคิดเพื่อการปรับปรุงตนเอง เพื่อชีวิตที่ดียิ่งกว่า

ที่มาของภาพ : จากแหล่งค้นคว้าข้อมูลในระบบ Internet
บทความอิเล็กทรอนิกส์โดย
ธนากรณ์ ใจสมานมิตร

ควรเปิดใจยอมรับความจริงและอ่านบทความให้จบก่อนสรุป

รูปแบบการดำเนินชีวิตของมนุษย์เรานั้นล้วนมีความแตกต่างกันไปตามเหตุและปัจจัยมากมาย การดำเนินชีวิตเป็นระยะเวลายาวนานจะทำให้มนุษย์เกิดวิถีที่มีอิทธิพลต่อการปลูกฝังเป็นกรอบแนวคิดส่วนบุคคล ทำให้เกิดความตระหนักเป็นปรัชญาในการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นปัจเจกไม่เหมือนกันเสียทีเดียว อาจมีความคล้ายคลึงกันอยู่บ้าง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้มนุษย์มีลักษณะใน “อุปนิสัย”^๑ ที่แตกต่างกันออกไป

มนุษย์มี “สันดาน”^๒ เหมือนกับสัตว์โลกทั่วไปที่มีสัญชาตญาณในการต่อสู้เพื่อดำรงชีวิต แต่จะแตกต่างกันตรงที่ “วิถีคิด” ในการหาแนวทางที่เหมาะสมที่ควรในการต่อสู้เพื่อดำรงชีวิต เนื่องจากมนุษย์มีสมองอันชาญฉลาดที่ธรรมชาติได้ให้มา ทำให้มนุษย์ได้เปรียบสัตว์โลกชนิดอื่น ๆ ซึ่งเราเรียกพวกเขาว่า “สัตว์เดรัจฉาน”^๓ และยกตนเองขึ้นเป็น “สัตว์ประเสริฐ”^๔ การได้เกิดมาเป็นมนุษย์สามารถทำให้เรารับรู้ เรียนรู้ วิเคราะห์ จำแนก แยกแยะ สังเคราะห์ วินิจฉัย ฯลฯ และทำในสิ่งที่มีคุณค่าดีงามได้อีกมากมายมหาศาลจาก “แรงขับภายในตนเอง” ด้วยเหตุปัจจัยนี้เองจึงทำให้มนุษย์เป็นสัตว์โลกชนิดเดียวที่เข้าถึง คุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรม ได้อีกทั้งยังสามารถปรับปรุง “นิสัย”^๕ ของตนเองเพื่อนำไปวินิจฉัยในอุปนิสัยภายในตนเองได้

คิดอย่างไรจึงจะได้แนวทางที่สว่างงาม ที่เหมาะสมที่ควรในการดำเนินชีวิต? คำถามนี้ผมเชื่อว่าทุกคนรู้ดีอยู่ในส่วนลึกของจิตใจครับ หากผมเดินไปถามผู้คนที่เขาเดินอยู่บนท้องถนนไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่หรือเด็ก ๆ ไม่ว่าจะเป็เพศชายหรือหญิงที่มีสภาพจิตเป็นปกติ ว่า “คุณ

^๑ อุปนิสัย หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างซ้ำ ๆ อันเนื่องมาจากคุณลักษณะที่ติดตัวบุคคลมาตั้งแต่กำเนิด

^๒ สันดาน หมายถึง สิ่งที่เป็นคุณลักษณะที่ติดตัวบุคคลมาตั้งแต่กำเนิด

^๓ สัตว์เดรัจฉาน ตามความหมายของผู้เขียน หมายถึง สัตว์โลกศกยภาพต่ำที่ไม่มีโอกาสพัฒนาตนเองจนถึงขั้นทำให้รู้สำนึกได้ ไม่ว่าจะด้วยวิธีใดก็ตาม ไม่สามารถเข้าสู่ธรรมชั้นสูงสุดได้ อาจมีได้แค่การรับรู้และความจดจำในระดับหยาบ ๆ เท่านั้น ผู้เขียนมิได้มีเจตนาใช้เป็นคำเสียดสีแต่ประการใด

^๔ สัตว์ประเสริฐ ตามความหมายของผู้เขียน หมายถึง สัตว์โลกที่มีศกยภาพสูง สามารถรับรู้ข้อมูลผ่านอวัยวะรับรู้ รับสัมผัสต่าง ๆ แล้วนำข้อมูลมาจำแนก แยกแยะ คิดวิเคราะห์ พิจารณา วินิจฉัย ทำให้แยกคาย จนสามารถพิสูจน์ ประเมินคุณค่าในข้อมูลนั้น แล้วสร้างความสำนึกต่อผิดชอบชั่วดีได้ สามารถพัฒนาตนเองให้บรรลุธรรมชั้นสูงสุดได้

^๕ นิสัย หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างซ้ำ ๆ ชัดเจน อันเกิดจากการปรับเปลี่ยนในกระบวนการรับรู้ของมนุษย์

อยากเป็นคนดีไหมครับ?” โดยให้เลือกตอบเพียงคำตอบใดคำตอบหนึ่งว่า “อยาก” หรือ “ไม่
อยาก” เท่านั้น ผมเชื่อว่าเกือบทุกคนมีความต้องการ มีความอยากที่จะเป็นคนดี ส่วนที่เฝ่ชั่ว
นั้นมีน้อยหรือแทบจะไม่มีเลย “คนทุกคนมีความใฝ่ดีอยู่ในห้วงลึกแห่งจิตใจ” แต่ความใฝ่ดี
ภายในตัวมนุษย์จำเป็นต้องได้รับการกระตุ้นอย่างถูกต้องตามหลักแห่งปัจเจกบุคคล

จุดหมายเดียวกันแต่วิธีการไปสู่จุดหมายต้องแตกต่างกันออกไปตาม “จริต” ตามเหตุ
ตามปัจจัย ซึ่งอาจให้ผลในการไปสู่จุดหมายปลายทางช้าเร็วต่างกันไป แต่ถึงจุดหมาย
ปลายทางเดียวกันอย่างแน่นอน ความใฝ่ดีจึงเป็นเหตุที่ส่งเสริม “วิธีคิดที่ดี” อันจะนำไปสู่ผล
คือ แนวทางที่เหมาะสมในการดำเนินชีวิต....แต่ทุกวันนี้เกิดอะไรขึ้นกับคนในสังคมของเรา?

๑. ไม่มีการกระตุ้นเน้นย้ำในความใฝ่ดีภายในตัวมนุษย์เท่าที่ควร คนส่วนใหญ่ยัง
มองว่าเป็นเรื่องที่เกิดจากความศรัทธา ความเชื่อ เป็นเรื่องศาสนา เป็นเรื่องเฉพาะบุคคล เป็น
เรื่องของอุดมคติ มีบอกกล่าวกันจริงแต่ก็เป็นเพียงทฤษฎีเพื่อการรับรู้เท่านั้น

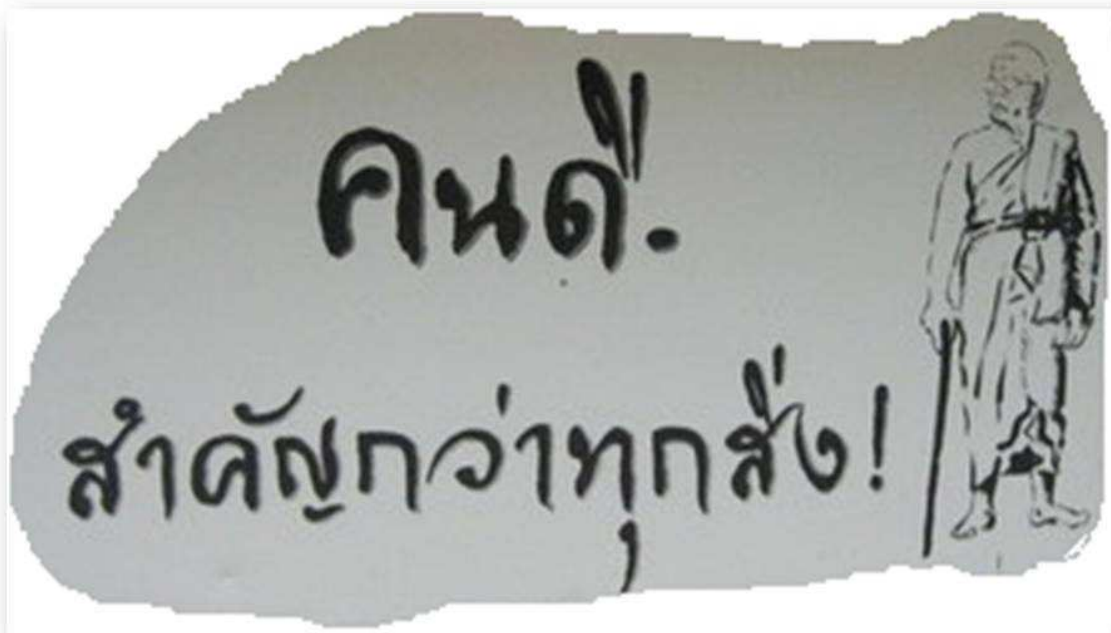
๒. คนส่วนน้อยที่กระทำในสิ่งที่เหมาะที่ควรแต่หากไปขัดแย้งกับเรื่องของ
หลักการทฤษฎี ขัดแย้งเรื่องผลประโยชน์ จะถูกปิดกั้นโอกาสทันทีทุกวิถีทาง คนเหล่านี้จะ
ถูกมองว่าเป็นแกะดำ หัวดี หัวรุนแรง อุดมการณ์สูง ไม่สร้างสรรค์ ไม่คิดเชิงบวก หรือถูก
มองว่าเป็นพวกซ้ายสุดขวาสุดอะไรประมาณนั้น ในความเป็นจริงแล้วคนเหล่านี้คือกลุ่มคนที่
เข้าใจจิตวิญญาณของตนเอง รู้จักตัวตนของตนเองดีที่สุด และดำเนินชีวิตอย่างมีจุดยืน

๓. การให้ความสำคัญของคนส่วนใหญ่ยึดติดด้วยค่านิยมที่มุ่งพิจารณาที่ผลลัพธ์
เป็นสำคัญ แต่ไม่ได้พิจารณาถึงวิธีการที่ได้มาเลย วิธีการดำเนินชีวิตของคนส่วนใหญ่ก็คือ
“การกระทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ต้องการ” โดยไม่จำเป็นต้องมี “วิธีคิด” ในการหา
แนวทางที่เหมาะสมที่ควร เพราะไม่ได้สนใจต่อผลกระทบจากการกระทำของตนเองที่มีต่อผู้อื่น
ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่ต่างอะไรไปจากพวกที่เราเรียกเขาว่าสัตว์เดรัจฉานเลย มีหลายสิ่ง
หลายอย่างครับที่เราพอจะรับรู้ได้ ยิน ได้ฟังจากสื่อในปัจจุบัน ยกตัวอย่างเช่น ผลการสำรวจ
ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อนักการเมือง หัวข้อหนึ่งบอกทำนองว่า “ยอมรับได้ในการโกงกิน
หากทำให้ประเทศชาติมีความเจริญ” ผมฟังแล้วบอกตรง ๆ ว่าอึ้งมากกับผลสำรวจข้อนี้ หาก
พิจารณาที่เหตุและปัจจัยมันก็ไม่สอดคล้องกับผลแล้ว แต่มีคนบางส่วนยอมรับ (ไม่ทราบว่ามี
ส่วนใหญ่อะไรเปลา่ เพราะผลสำรวจเป็นการเก็บข้อมูลจากกลุ่มทดลองเพียงจำนวนหนึ่ง
เท่านั้น) แต่หากวิธีคิดเป็นแบบนี้ก็น่าเป็นห่วงประเทศชาตินะครับ

สันดานมนุษย์ แก้ไขปรับเปลี่ยนได้ยาก แต่สามารถตัดได้โดยการวินิจฉัยเพื่อให้รู้เท่าทันในอุปนิสัยของตัวเองด้วยตัวเอง เพราะมนุษย์ส่วนใหญ่ไม่ฟังปรารถนาที่จะให้คนอื่นมาวิพากษ์วิจารณ์และกล่าวถึงสันดานของตนเอง การวินิจฉัยเพื่อให้รู้เท่าทันเกิดจากความสามารภในการปรับเปลี่ยนนิสัยในกระบวนการที่รับรู้โดยสมบูรณ์ของมนุษย์ เป็นกระบวนการของการประเมินคุณค่าด้วยปัญญา มากกว่าอารมณ์และความรู้สึก มนุษย์มีโอกาศคิดผิดได้ ผิดพลาดได้ แต่ที่สำคัญคือต้องปรับเปลี่ยนวิธีคิดใหม่ทุกครั้งเมื่อรู้ว่าไม่เหมาะไม่ควร อย่างนำวิธีคิดที่ผิดพลาดเดิมๆมาใช้แล้วเกิดความผิดพลาดซ้ำแล้วซ้ำอีก มันไม่เหมาะกับการที่ได้ชื่อว่าเป็นสัตว์ประเสริฐ ผูกข้อคิดเหล่านี้ไว้ปิดท้ายครับ

- ความดีไม่มีขาย อยากได้ต้องลงมือทำเอาเอง
- ความดีไม่ใช่เรื่องในอุดมคติ ไม่ใช่เพียงเรื่องการสร้างหลักแนวคิดแต่เป็นเรื่องที่ทำได้จริง หากเรากล้าที่จะยืนหยัด
- ความดีไม่มีเครื่องหมายให้ประดับ ไม่มีระบบอาวุโส จะมีเพียงความอึดเอิบใจที่คนทำความดีด้วยกันจะรับรู้ รับสัมผัสกันได้ และให้ความเคารพซึ่งกันและกันด้วยคุณงามความดีนั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ใหญ่หรือเด็กเพราะไม่ว่าใครก็มีความไ่ดีในตัวเองอยู่แล้ว
- ความดีเป็นอมตะไม่มีวันตาย แม้ร่างกายและจิตวิญญาณจะจากไป ความดีจะยังคงตราตรึงอยู่ในจิตใจอนุชนคนรุ่นหลังได้อีกตราบนานเท่านาน
- ความดีกับความเก่ง เป็นคนละเรื่องกันอย่าเอามาเหมารวมกันแล้วอนุমানกันสร้างเป็นความเชื่อแบบผิดๆ คนดีแต่ไม่เก่ง คนส่วนใหญ่ยอมรับและเมตตาให้ความช่วยเหลือ , คนเก่งแต่ไม่ดี คนส่วนใหญ่จะแก่งแย่งยอมรับเพื่อเอาความเก่งเขาไว้ใช้งาน , คนไม่ดีและไม่เก่ง หากเขายังสามารถพัฒนาตนเองให้เห็นได้อยู่บ้างคนส่วนใหญ่ก็พร้อมที่จะแนะนำและให้อภัยแต่หากปิดกั้นตนเองด้วยความลุ่มหลงตนเองอย่างสุดขีดคนส่วนใหญ่จะเพิกเฉยหลีกเลี่ยงและปล่อยให้เขาไปตามกรรมของเขา
- ความดีใช้เวลาเสริมสร้างยาวนานและลึกซึ้งกว่าความเก่งที่เป็นการชีวิตเพียงทักษะเป็นหลัก
- ความดีที่แท้จริงจะเป็นความดีจากการสืบทอดโดยสันดาน ความดีที่เป็นเปลือกหรือภาพลักษณ์เป็นความแกล้งดีเพื่อผลประโยชน์ในบางสิ่งบางอย่าง

- ความดีตกน้ำไม่ไหล ตกไฟไม่ไหม้ ฉันทใด คนทำความดีก็จะเป็นเช่นนั้น ถึงแม้จะมีกรรมไม่ดีมาแสดงซ้ำเติม กรรมดีในส่วนที่ทำไว้จะเป็นตัวคอยพยุง อัมชู ผ่อนหนัก ให้กลายเป็นเบาได้ และคลี่คลายสถานการณ์ได้อย่างรวดเร็ว เป็นประตูทางออกให้กับทุกปัญหา
- ขอบใจเชื่อมั่นในการทำดี แต่อย่างคิดถึงสิ่งที่ต้องได้ตอบแทน เพียงเท่านี้ท่านก็จะได้อานิสงฆ์ในเบื้องหน้ารอไว้แล้ว ทำความดีด้วยสติด้วยปัญญา อย่าทำความดีเพราะอวิชชามาครอบงำ
- หลักของความดีที่เป็นธรรมอันสูงสุดก็คือ การมุ่งดีมุ่งเจริญแก่กัน

ที่มาของภาพ : จากแหล่งค้นคว้าข้อมูลในระบบ Internet